VOCALS Prešov v St. Peterburgu

27. 6. – 3. 7. 2019

Naša doposiaľ najdlhšia cesta začala 27.6. o tretej hodine ráno pri PKO a končila 3.7. ...vlastne už 4.7. po polnoci pri PKO ☺. Medzitým bolo niekoľko tisíc kilometrov po zemi aj vo vzduchu na trase Prešov – Budapešť – Moskva – St. Peterburg a späť. O lietaní ešte bude reč na konci, pretože naše hlavné poslanie bol spev a rozdávanie radosti všetkým, ktorí nás počúvali.

A že sa nám to celkom podarilo, o tom nás presviedčali úsmevy, nadšenie a potlesk divákov ... boli sme „maladci“, naša radosť zo spevu a aj tieto ocenenia poroty:

3.miesto v kategórii ženské zbory

1.miesto v kategórii národné piesne

Cena za najlepší dirigentský výkon

Zopár záberov zo súťaže, z koncertu v Pavlovsku a z galakoncertu v evanjelickom kostole sv. Petra a Pavla na Nevskom prospekte. Na záver galakoncertu bolo ocenenie zborov. Naša Broňka sa prešla pre cenu 3krát.

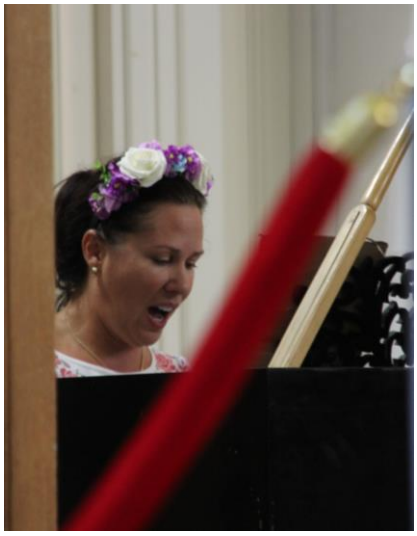

Najlepšia dirigentka

..... a je naša ☺

Mirka 2v1 ... všetky sme plakali od dojatia, ešte že sme nespievali hneď po nej.

... jedna zo šatne ...

Vocals spredu

aj zozadu

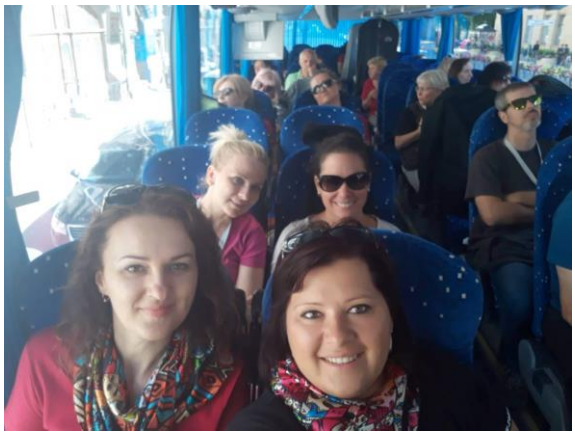
Na zvukovej skúške....

Na obede

V autobuse

Na káve

Skúška pred súťažou to bola kovbojka. Nemali sme kde spievať. Nakoniec na Nelkine prosby zareagovala recepčná a povolila spievanie v jedálni do 21:00. Tak sme spievali asi pol hodinku a prišiel zákaz – rušíme hostí. Naobliekali sme sa a išli na dvor. Ako tak spievame, zase – rušíme hostí. Aj keď si myslím, že hosťom sa to páčilo. Pozerali z okien a počúvali.

Ešte posledné prespevovanie (aj pózovanie) pred súťažou....

Súťaž sa konala v hudobno–pedagogickom inštitúte. Na úvod sa všetky zbory predviedli jednou skladbou, taká zoznamovačka. My sme spievali Kyrie. Po prestávke začala súťaž, spievanie pre porotu. Ako jediný zbor sme spievali v dvoch kategóriách.

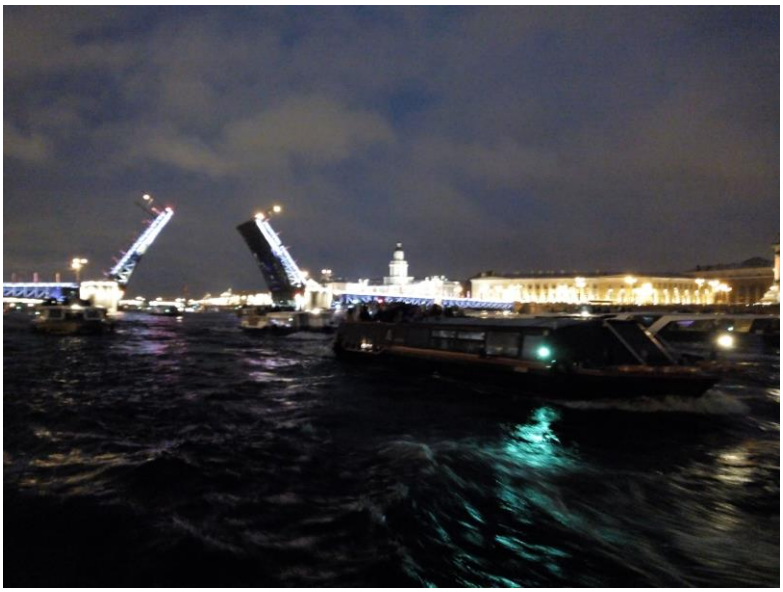
Hneď prvý deň, vlastne noc po prílete sme sa plavili po Neve a pozorovali otváranie mostov. Počas bielych nocí je to jedna z najkrajších atrakcií. Počasie nám veľmi neprialo, pršalo a bola zima, obloha bola tmavá, napriek tomu to bolo veľkolepé divadlo.

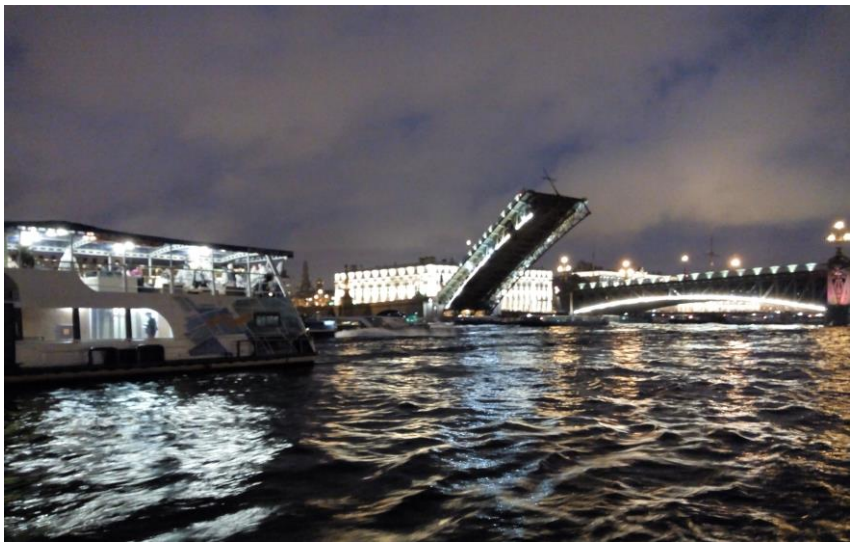
Mosty sa otvárajú každý deň od jednej hodiny v noci a do piatej ráno sa zatvoria.

Ako prvý sa otvára **Palácový (Dvorcový) most** pri Ermitáži a asi v 10 minútových intervaloch aj ďalšie.

Mosty sa otvárajú preto, aby vysoké nákladné lode mohli preplávať mestom z Fínskeho zálivu do Ladožského jazera a potom po ďalších ruských riekach až do Moskvy.

Avšak nákladné lode prídu na rad až vtedy, keď sa pohľadov na otvorené mosty nabažia turisti na výletných lodiach. ☺ My sme boli na jednej z nich a okolo nás plávalo veľké množstvo ďalších.

Aj jedna party loď, na ktorej zjavne nikomu nebola zima, aj keď my sme sa naobliekali a zababušili do šatiek. ☺

Nábrežia boli plné ľudí, ktorí sa tu prechádzali a jasali (vrieskali a pískali), keď sa mosty otvárali. Zvlášť krásne je to počas bielych nocí, keď je skoro do polnoci svetlo. Počas našej prehliadky oblohu zakrývali čierne mraky, takže bola väčšia tma ako ďalšie dni.

Trojický most - otvára sa len jedno krídlo.

Krásny **Most Petra Veľkého**.

Azda najznámejšou pamiatkou Peterburgu je **Zimný palác/Ermitáž**. Až do VOSR to bolo sídlo ruských cárov a dnes sídlo obrovskej zbierky svetových majstrovských umeleckých diel porovnateľné s parížskym Louvrom. Nachádza sa tu viac ako tri milióny exponátov svetového kultúrneho dedičstva od praveku až po súčasnosť, vystavované vo viac ako štyristo sálach, rozmiestnené v komplexe šiestich budov.

Ermitáž vznikla ako súkromná zbierka cárovnej Kataríny II., ktorá v roku 1764 získala kolekciu 225 diel kúpou od berlínskeho obchodníka so starožitnosťami Johanna Ernesta Gotzkowského. Pôvodne bola určená pre pruského kráľa Fridricha II., ktorému finančné problémy spôsobené sedemročnou vojnou znemožnili zbierku zakúpiť. Podnikavý starožitník ponúkol zbierku do Ruska ako úhradu sumy, ktorú dlhoval ruskej štátnej pokladnici. V majetku Kataríny II. sa tak ocitla rozsiahla kolekcia obrazov holandského, flámskeho a talianskeho maliarstva: napr. Rembrandt, Rubens, van Dyck, Paolo Veronese a Tizian. Obrazy zdobili miestnosti Zimného paláca. História zbierok západoeurópskeho umenia je však staršia. Už na začiatku 18. storočia za vlády Petra I. Veľkého sa do Ruska dostala zbierka holandského maliarstva. Po revolúcii sa zbierky európskeho i svetového umenia viac ako strojnásobili a galéria bola otvorená pre verejnosť.

A čo robia speváčky pri obdivovaní umenia, no predsa spievajú ..... tak sme si dali Agnus Dei. A čo robia Japonskí turisti .... no predsa nahrávajú speváčky na svoje mobily.

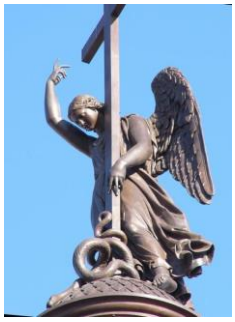

Palácové námestie

Na námestí stojí Alexandrovský stĺp vztýčený na počesť cára Alexandra I., premožiteľa Napoleona. Jeho autorom je Francúz August de Montferrand, ktorý žil mnoho rokov v Petrohrade a je i staviteľom chrámu sv. Izáka. Bol vytesaný z granitového monolitu a stojí bez akýchkoľvek základov jedine vďaka precíznym výpočtom a vlastnej váhe – okolo 600 ton. Na jeho vrchole stojí anjel s krížom o výške 6 metrov, údajne má podobu cara Alexandra I.

Jedna historka hovorí, že po revolúcii 1917 anjela nahradil V. I. Lenin. O desať rokov neskôr nakrúcal Eizenštein svoj film na oslavu revolúcie a potreboval, aby sa anjel po dobu filmovania vrátil na svoje miesto. Potom už na vrchole zostal.

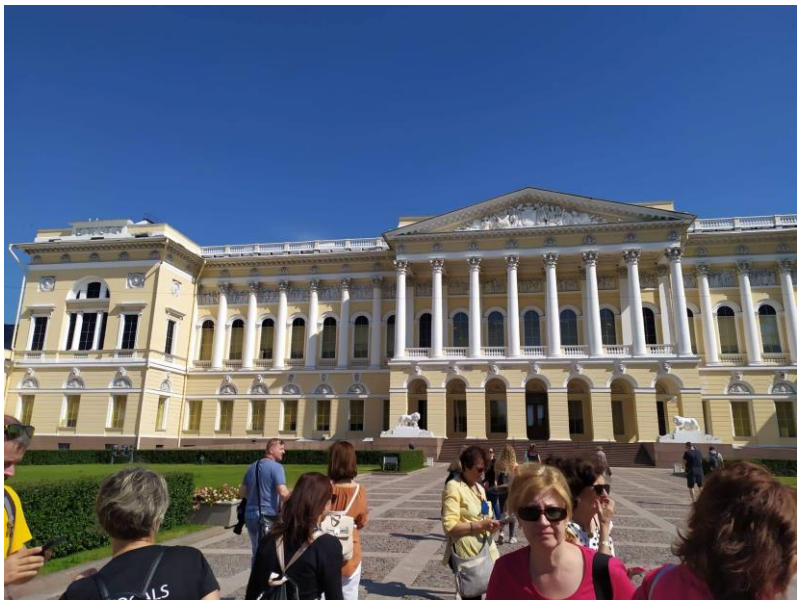

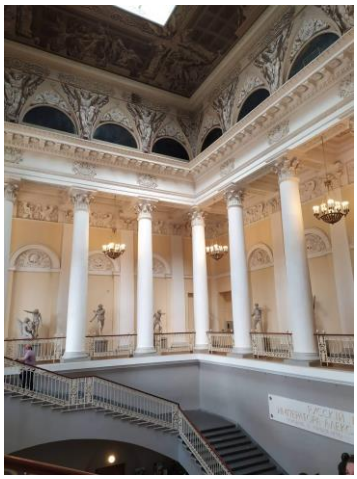
Pred stĺpom stoja, sedia aj jedia speváčky Vocals na počesť návštevy Peterburgu ☺.

Boli tam aj iné lákadlá – fotenie s holúbkami, s cárom „Petrom Veľkým“ a podobne. Kto neodolal, musel zaplatiť nemnožka.

A z jedného múzea do druhého – tentokrát sme navštívili **Ruské štátne múzeum**.

Je to najväčšie múzeum špecializujúce sa výhradne na ruské a sovietske výtvarné umenie. Hlavnú časť zbierok múzeum sústreďuje v klasicistickej budove Michajlovského paláca.
Jeho súčasťou je takmer 400 000 exponátov z oborov maliarstva, sochárstva, grafiky a úžitkového umenia. Zvláštnosťou je, že takmer tisícročná história vývoja ruskej umeleckej kultúry je tu zastúpená nielen tvorbou profesionálnych umelcov, ale tiež vynikajúcimi výtvormi ľudového umenia.

Mohli by sme tu chodiť hodiny a hodiny. Prešli sme len určitú časť s podrobným výkladom sprievodkyne. Začali sme starým ruským umením – ikonami, maľbami a mozaikami väčšinou neznámych autorov, najstaršia ikona bola z 12. storočia. A pokračovali sme až po modernu. Burlaci na Volge boli požičaní do Tretjakovskej galérie do Moskvy.

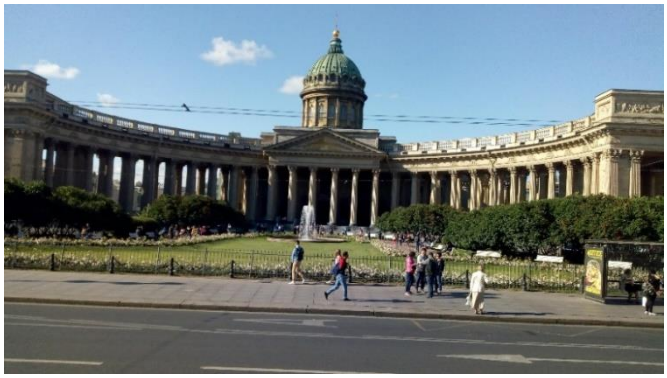

Tak a mali sme dosť. Nohy boleli a obrazy sa zlievali dohromady.

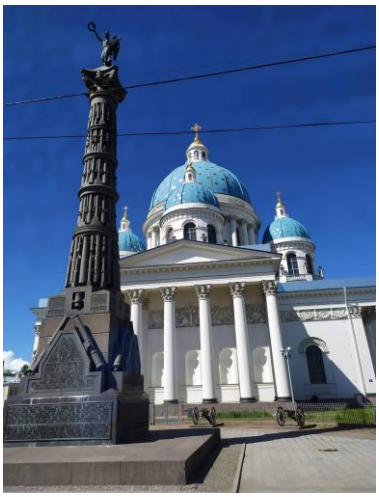
Chrámy v Petrohrade – sú ich stovky, veľké katedrály aj malé kostolíky. Väčšina z nich sú pravoslávne cerkvy, ale sú tu aj katolícke, evanjelické kostoly, dokonca aj mešita. Počas socializmu bolo mnoho zbúraných, či zničených, dehonestovaných na sklady a pod.

Chrám sv. Izáka - je najväčším ruským chrámom, vojde sa do neho viac ako 14 tisíc veriacich. Zlatú kupolu je vraj vidieť cez more až z Fínska. Najpohnutejšie obdobie zažil počas 2. sv. vojny, kedy sa stal útočiskom múzeí z leningradskej oblasti obsadenej Nemcami. Previezli tu najcennejšie exponáty z týchto múzeí a z okolitých cárskych sídelných miest ako je Puškin, Pavlovsk, Petrodvorec. Pracovníci múzeí žili so svojimi exponátmi v podzemí. Táto obrovská stavba plnila aj dôležitú bezpečnostnú úlohu v obrane mesta. Počas vojny bola centrom protivzdušnej obrany mesta. Z terasy okolo kupoly bolo bez prekážok vidieť celé okolie Leningradu. Preto tam umiestnili akustické lokátory, ktoré dokázali odhaliť, odkiaľ letia nemecké lietadlá.

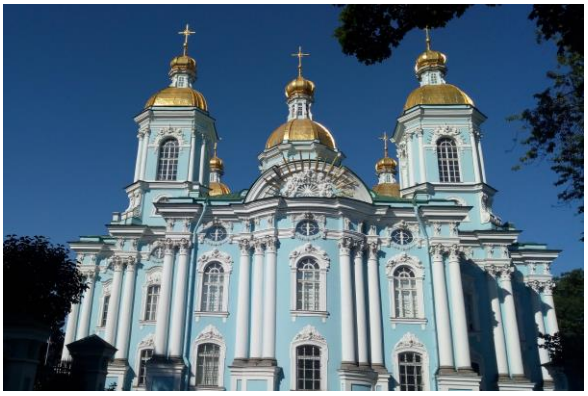

Kazanská katedrála - na jej výstavbe sa podieľali výlučne ruskí architekti, stavbári a umelci. Je príbytkom zázračnej ikony Kazanskej Božej Matky, rodinnej ikony Romanovovcov.
Architekt Voronichin sa pri projektovaní stretol so zaujímavou výzvou. V pravoslávnom chráme musí byť oltár otočený na východ a hlavný vchod zo západu. Tak by bola katedrála k hlavnej ulici Nevskému prospektu otočená bokom. Navrhol oválne stĺporadia po oboch stranách chrámu – vznikla tak kolonáda z 96 stĺpov v štyroch radoch.

Chrám Najsvätejšej Trojice – v chráme sa nachádza vzácny relikviár s pozostatkami Alexandra Nevského, ktorý je v Rusku uctievaný ako svätec. Pred katedrálou sa nachádza mohutný stĺp vytvorený z hlavní diel, ktoré ostali na území Petrohradu počas rusko-tureckej vojny.

Katedrála sv. Mikuláša nie je múzeum pre turistov, reálne sa v nej slúžia bohoslužby. Prišli sme na koniec bohoslužby. Niektorí ľudia už odchádzali, iní sa ešte modlili pri ikonách a pálili sviečky.

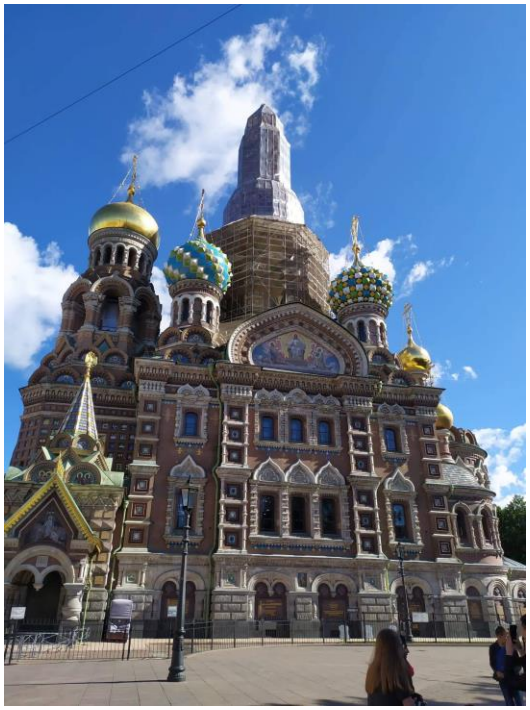
Kostol svätých Petra a Pavla je kostol evanjelickej cirkvi. Nachádza sa na Nevskom prospekte a bol vybudovaný pre veriacich evanjelikov nemeckej národnosti, ktorých početná komunita tu žila už v časoch Petra Veľkého.

V tomto kostole sa konal záverečný galakoncert festivalu. V 60. rokoch slúžil aj ako bazén.

Chrám preliatej krvi – Spasa na krovi

Na konci Gribojedovho kanála vyrastá rozprávkový kostol. S každým ďalším krokom, ktorým sa približujeme, akoby rástol do krásy. Nádherná stavba vznikla na podnet atentátu na cára Alexandra II.

V Rusku sú tri kostoly, ktoré nesú v názve prívlastok "Na preliatej krvi". Jeden je v Ugliči, kde bol podrezaný desaťročný syn Ivana IV. cárovič Dmitrij, druhý v Jekaterinburgu, na mieste bývalého Domu Ipatjeva, kde v podzemí vystrieľali celú rodinu a cára Mikuláša II. a tento v Petrohrade.

Alexander II. zomrel na následky bomby, ktorú atentátnici hodili pod jeho koč. Baldachýn z drahých kameňov stojí na mieste, kde cár vydýchol naposledy.

Rovnako krásny ako zvonku je i zvnútra. Sú v ňom

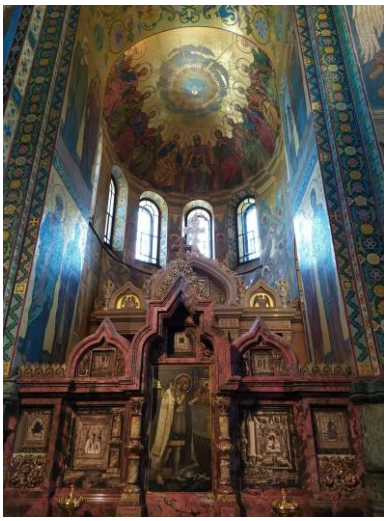

nádherné mozaiky - vyše 7000 m^2, ktoré pokrývajú všetku plochu stien a stropu, podlahy z niekoľkých druhov kameňa a nádherný kamenný ikonostas, ktorý je vytesaný tak, že vzbudzuje dojem drevorezby.

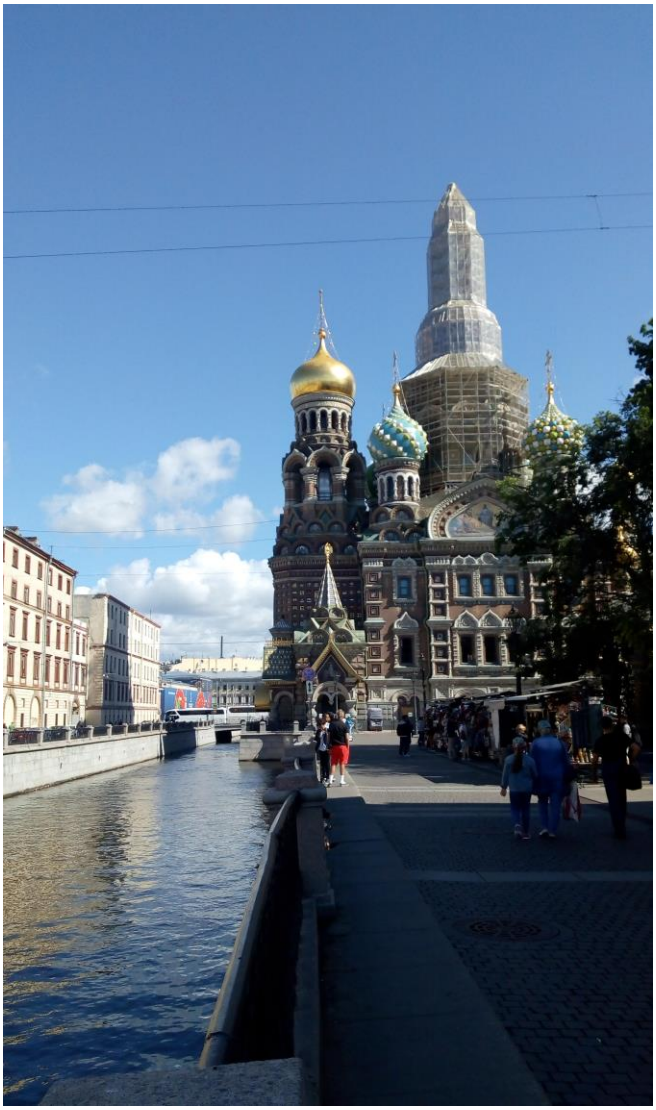
Kostol v minulom storočí nevyzeral tak majestátne ako dnes - jeho interiér poškodilo drancovanie a rabovanie, ktoré nasledovalo po októbrovej revolúcii. Počas blokády Leningradu v 2. svetovej vojne sa využíval ako dočasná márnica, po vojne ako sklad zeleniny. V 70. rokoch sa dostal pod patronát Kazanskej katedrály. To, čo kostol vybral z milodarov, obetoval na rekonštrukciu Chrámu Spasiteľa na preliatej krvi. Sprístupnený verejnosti bol v roku 1997.

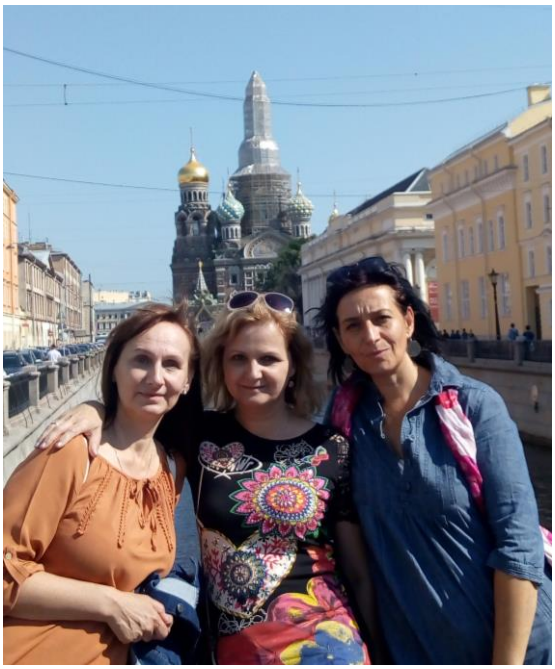

Gribojedov kanál, v pozadí chrám.

Alexander Sergejevič Gribojedov bol ruský diplomat a dramatik, jeho veršovaná komédia Útrapy z rozumu patrí i v súčasnosti medzi najhranejšie v Rusku.

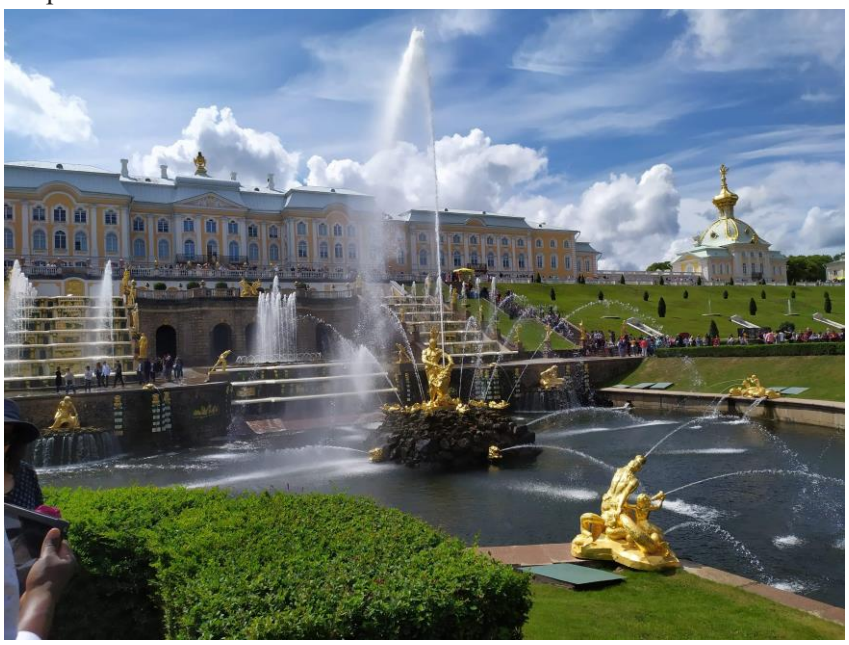

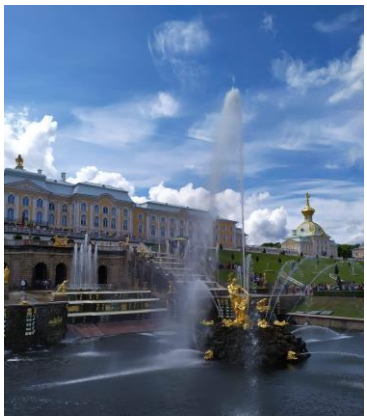
Nástrahy pre turistov

Kým dievčatá sa bránili ..... toto vyzerá na lásku na prvý pohľad ☺

Petrodvorec - letné sídlo ruských cárov na brehoch Fínskeho zálivu. Komplex palácov, záhrad a fontán dal vybudovať Peter Veľký v r. 1709, právom sa hrdí titulom ruské Versailles. Výstavba trvala 14 rokov a v parku sa nachádza celkovo 134 fontán. Návštevníkov malo všetko v ňom ohúriť. To platí dodnes.

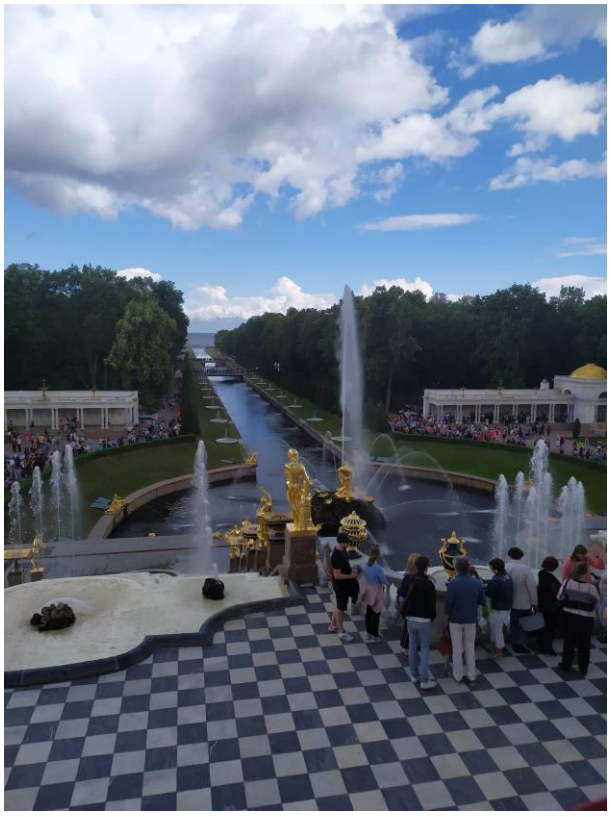

K hlavnému palácu vedie promenáda zvaná Nižný park, ktorú pretína Vodná cesta. Cár Peter miloval more a vodu, kam mohol, tam sa nechal voziť loďou. Vodná cesta je teda niekoľko desiatok metrov dlhý vodný kanál, ktorý spája Kaskádu pred hlavným palácom s Fínskym zálivom. Kaskáda je veľmi pekný a zaujímavý prvok, plný sôch a fontán. V strede je socha Samsona, ktorý bojuje s levom. Jej autorom je dvorný architekt Bartolomeo Rastrelli, je symbolom víťazstva Petra Veľkého nad Švédmi v roku 1710. Prúd vody z tlamy leva dosahuje výšku 62 metrov. Jedná sa o najväčšiu sochu v komplexe. Väčšina sôch v Kaskáde je inšpirovaná starovekou mytológiou.

Pri vstupe do areálu nás vítali miestni hudobníci slovenskou hymnou. Tak sme si ju zaspievali ... jeden z nich nás videl prichádzať a pobehol k sprievodkyni zistiť, z akej krajiny sme. Pohotovo dali Nad Tatrou sa blýska... ☺ Samozrejme za drobné do klobúka.

V určitom čase spúšťajú tzv. vtipné fontánky, žartíky ... ľudia na nich čakajú a prebehujú popod vodu. Dáždnik nepomôže, všetci zmoknú. Na jeden žartík určite nezabudne naša Evka ☺

Rovnako veľkolepý je aj vnútrajšok Veľkého Petrovho Paláca. Sú to zariadené “obytné“ miestnosti.

Barokové miestnosti Petra Veľkého verzus klasicistické miestnosti Kataríny Veľkej. Dvaja panovníci, dva štýly.

Fínsky záliv – studený, veterný
...v pozadí mrakodrap Lakhta

Po exkurzii vo „Versailes“ sme mali ešte jedno želanie ... vidieť Auróru. Prehovorili sme nášho šoféra, zaspievali mu a tak nás zobral mimo predom dohodnutej trasy. Po ceste sme ešte videli Petropavlovskú pevnosť a múzeum delostrelectva.

Auróra, Pallada a Diana patrili do skupiny veľkých krížnikov, ktoré začali stavať koncom 90. rokov 19. storočia a boli určené na ničenie obchodných lodí protivníka. V roku 1905 bola nasadená v rusko-japonskej vojne, bojovala aj v 1. svetovej vojne. 7. novembra 1917 kotvila na Neve a na Leninov rozkaz vystrelila salvu slepých nábojov ako signál, ktorý začal útok na Zimný palác. V priebehu druhej svetovej vojny boli niektoré lodné zbrane demontované a použité pri obrane Leningradu.

Navštíviť **Petropavlovskú pevnosť** sme nestihli, pozreli sme si ju len z autobusu s výkladom našej skvelej sprievodkyne. Nachádza sa v centre na Zajačom ostrove. Bola založená 27. mája roku 1703 na pokyn ruského cára Petra I. Veľkého. Založenie tejto pevnosti je považované za zrod celého Petrohradu. Okrem obrannej funkcie bola pevnosť aj väzením. Sedeli tu politickí väzni ako Alexej (syn Petra Veľkého, ktorého nakoniec dal otec popraviť), Dostojevskij, Gorkij, Trockij, a Leninov starší brat Alexander.

Priamo v pevnosti sa nachádza Katedrála svätého Petra a svätého Pavla. Je známa hlavne tým, že sa v nej nachádzajú hrobky ruských imperátorov od Petra I. až po Mikuláša II, ich manželiek a príbuzných.

Takto sme ju videli v noci počas plavby pri otváraní mostov.

Múzeum delostrelectva

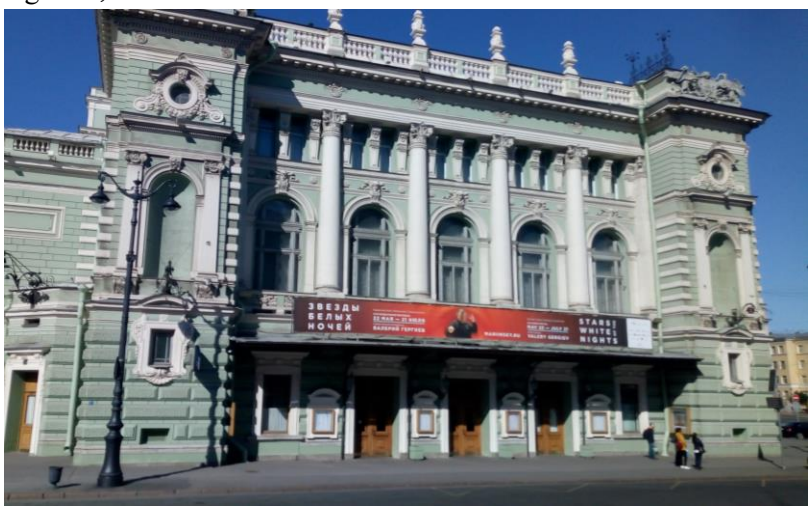
Niekoľko faktov o Petrohrade:
Názov mesta sa niekoľkokrát menil - od roku 1703 Sankt Peterburg; od 18. augusta 1914 do 26. januára 1924 Petrograd; resp. Petrohrad; od 26. januára 1924 do 6. septembra 1991 Leningrad.
Geografická poloha: Petrohrad je najsevernejším z veľkých svetových miest a jeho geografická poloha je 59°57' s. š. a 30°19' v. d. Leží v severozápadnej časti krajiny, v ústí rieky Neva do Fínskeho zálivu, na veľkom počte ostrovov (47) Nevskej delty. Plocha mestského územia je 605 8 km².
Množstvom vôd je Petrohrad na prvom mieste medzi mestami Ruskej federácie a na jednom z prvých miest na svete. Neva vytekajúca z Ladožského jazera tečie po meste v celkovej dĺžke 28 km a predtým, ako vyústi do Fínskeho zálivu, vytvorí širokú deltu. Šírka rieky je 340 – 650 m, hĺbka 8 – 23 m.
Obyvateľstvo: V meste žije viac než 5 miliónov obyvateľov.
Založenie mesta: Základný kameň nového hlavného mesta ríše položili Peter I. pred 300 rokmi - 27. mája 1703 (narodeniny Petrohradu = moje meniny). Klásť základy novej ruskej metropoly v takom nehostinnom kraji bolo na prvý pohľad šialenstvom. Ústie Nevy je bahnité, samý močiar, navyše sa cár neuveriteľne ponáhľal a osud desiatok tisíc nevoľníkov ho trápil omnoho menej než budúcnosť mesta. Sotva sa nájde v dejinách vojenstva bitka, ktorá si vyžiadala viac strát než stavba Petrohradu. Peter nazval nové hlavné mesto svojím rajom, pre ľud však bolo veľkým cintorínom.

Medený jazdec: Sochu dala postaviť Petrovi I. Katarína II., - chcela tým svetu ukázať svoje následníctvo po veľkom cárovi, ktorý vybudoval nové hlavné mesto veľkého impéria. Cár Peter Veľký sedí hrdo na koni s rukou ukazujúcou smerom k Neve, pričom kôň šliape po hadovi, ktorý symbolizuje zradu, zlo, názorovú opozíciu Petra a predstaviteľov staroruských názorov. Legenda vraví, že kým bude táto socha stáť v strede mesta, nikdy nepadne. Socha obalená lešením a vakmi s pieskom prežila všetkých 900 dní leningradskej blokády a skutočne, mesto nikdy nepadlo. Nachádza sa na Senátnom námestí.
Jadrom mesta mala byť Petropavlovská pevnosť stojaca na Zajačom ostrove. Chránila mesto pred útokmi od mora. Pre výstavbu Sankt Peterburgu boli do Ruska pozvaní viacerí zahraniční architekti. Jedným z nich bol Talian Domenico Trezzini. Získal si cárovu priazeň, a bol to práve on, čo dal Sankt Peterburgu jeho prvú podobu, sieť ulíc a kanálov, prvé paláce, mosty a parky. Za jeho vrcholné dielo možno považovať Katedrálu svätého Petra a Pavla, ktorá sa stala miestom posledného odpočinku viacerých ruských vládcov. Historické jadro mesta patrí do zoznamu Svetového dedičstva UNESCO.
Od roku 1712 do 1918 bol Sankt Peterburg hlavným mestom Ruského impéria.
Počas Veľkej vlasteneckej vojny 1941 – 1945 mesto prežilo 29 mesačnú blokádu nemeckými vojskami. Išlo o najdlhšie obliehanie mesta v novodobej histórii. Počas obliehania zahynulo 650 až 800 tisíc obyvateľov, najmä v dôsledku hladu. Potravinová kríza vrcholila v vo februári 1942, kedy denne umieralo okolo 4000 civilistov. Obete blokády sú pochované na Piskarjevskom cintoríne.
Počas našej autobusovej obhliadky mesta sme videli aj pamätník obetiam blokády.
V pamäti Petrohradčanov tieto ťažké časy zostávajú dodnes. Každoročne sa uskutočňuje pochod, kde rodiny nesú obrazy (fotografie) obetí blokády z radov svojich príbuzných.

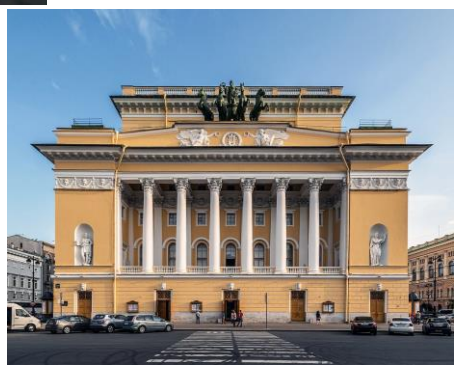

Petrohrad - centrum vzdelania a kultúry: v Petrohrade sa nachádza vedecké centrum Ruskej akadémie vied, vedeckovýskumné inštitúty a ústavy, 43 vysokých škôl a univerzít, vyše 120 múzeí a galérií, viac ako 70 divadiel a mnoho knižníc.

Marijinské divadlo - patrí medzi najstaršie na svete, ktoré sa dodnes používa. V 19. storočí tu hrali premiéry diel ruských skladateľov ako Čajkovský, Rimskij Korsakov alebo Musorgský. Divadlo slúži ako sídlo pre operu a balet.

Alexandrinské divadlo - štátne akademické divadlo drámy A. S. Puškina je najstaršie ruské divadlo. Hrávajú sa tu väčšinou činoherné predstavenia.

Mesto žije umením. Na každom kroku tu nájdeme spomienky na život spisovateľov, hudobných skladateľov, ktorí preslávili Rusko ďaleko za jeho hranicami – Puškin, Gogoľ, Dostojevský, Nabokov, Achmatovová. V Ruskom múzeu mala v čase našej návštevy táto poetka výstavu k 130. výročiu narodenia. Do ulíc a štvrtí mesta je zasadený dej Dostojevského románu Zločin a trest, či Tolstého Vojna a mier.

Už vo večernom tieni
skláňa sa moja púť.
Len včera, zaľúbený,
si prosil: "Moja buď!"
A dnes je iba vietor,
výkriky pastierov
a šum vzrušených cédrov
nad čírim prameňom.

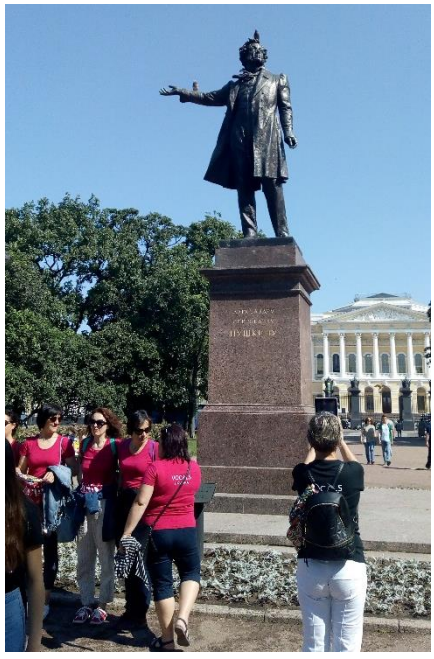
1914

Socha Puškina v parku pred Michajlovským palácom. Zdobili ho holuby☺, takže každá fotka bola iná.

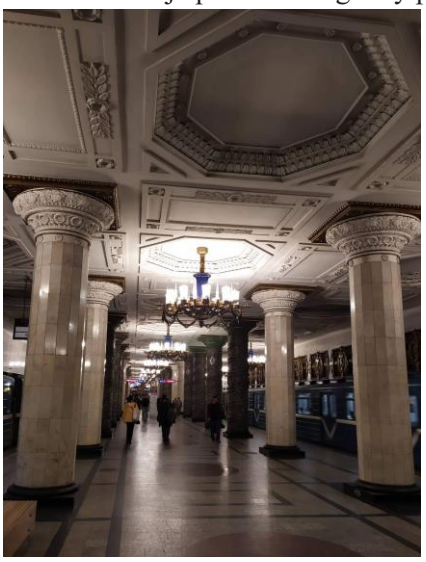

... socha Gogoľa na Nevskom prospekte

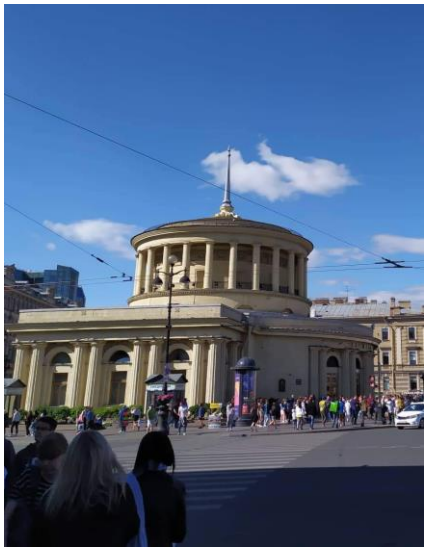

Petrohradské metro je rýchle, lacné, krásne a veľmi hlboké (najhlbšia stanica Admiraltejskaja – 86m). Stanice sú označené veľkým písmenom „M“. Každá z piatich liniek je inak farebne označená. Nápisy sú v ruštine a je pod nimi anglický prepis v latinke, takže nie je problém sa v metre orientovať.

Gostinyj dvor - obchodné centrum, nápadná žltá budova, v ktorej je cez 300 obchodov a nie veľmi lacných. Prvá zmienka je už z roku 1748. V roku 1840 to bolo jedno z prvých miest v Rusku, kde bol zavedený plyn.

Dom kupcov Jelisejovcov patrí k najkrásnejším secesným budovám v Petrohrade, nachádza sa na Nevskom prospekte. V minulosti tu bola vychytená predajňa potravín, rodina obchodníkov dovážala potraviny a korenie z celého sveta, dnes luxusná cukráreň.

Hotel Astória – mal slúžiť na triumfálnu oslavu víťazstva Hitlera nad Sovietskym zväzom v 2. svetovej vojne. Preto ho nemecké vojská počas blokády Leningradu nebombardovali. Oslava sa však nikdy nekonala.

Mrakodrap Lakhta

Na pobreží Fínskeho zálivu sa dokončuje nová najvyššia budova Európy - Lachta centrum alebo The Lakhta Center.

Je to otáčajúca sa administratívna veža, s výškou 462 metrov. Lachta Centrum je aj 13. najvyšší mrakodrap sveta. V komplexe by malo pracovať cez 8-tisíc zamestnancov a budova bude v sebe ukrývať 34 výťahov, planetárium, amfiteáter, vedecké a vzdelávacie centrum či koncertnú halu. Veža budovy pozostáva z ďalších piatich samostatných veží a tvar každej z nich sa krúti a zužuje, čo znamená že celá stavba sa od úplného spodku až po vrchol otáča o 90 stupňov.

Víťazné oblúky a stĺpy – bolo ich dosť, na počesť víťazstva nad Švédmi, Turkami, či Napoleonom.

A čo sme si ešte doniesli z Petrohradu? ... suveníry, ktorých bolo všade plno - v obchodoch, stánkoch aj u predavačov na uliciach.

Matriošky – najznámejšie a najpopulárnejšie ruské suveníry, folklórne rozkladacie bábiky z dreva. Presná história vzniku matriošky nie je známa. Predpokladá sa, že prvý, kto vyrobil matriošku je ruský stolár V. P. Zviozdočkin niekedy v 90. rokoch 19. storočia. Autorom prvého návrhu bol profesionálny umelec S. V. Maľutin.
V stánkoch sme videli aj matriošku „od Putina po Lenina“.

Fabergeho vajíčka - je súhrnné označenie skupiny šperkov v tvare veľkonočného vajíčka, ktoré vytvoril ruský klenotník

Carl Peter Fabergé v rodinnej klenotníckej dielni v Petrohrade v období r. 1885 – 1917. Tento druh šperkov sa radí k najvzácnejším skvostom svetového umenia pre vysokú umeleckú hodnotu, špičkovú kvalitu vyhotovenia, dômyselné technické riešenie a vysokú hodnotu použitých materiálov. Viaceré z týchto šperkov v sebe ukrývajú nejaký mechanizmus, figúrku či stavbu, mnohé sú rozoberateľné. Väčšina vajíčok bola vyrobená priamo na zákazku ruskej cárskej rodiny, ďalšie boli vyrobené na objednávku najbohatších príslušníkov šľachty. Dodnes sú Fabergého vajíčka celosvetovo uznávaným symbolom najvyššieho klenotníckeho umenia a synonymom luxusu.

Chochloma je tradičná ruská maľba na drevené riady a príbory. Taniere, misky, poháre, lyžice či džbány sa maľujú najčastejšie zlatou a červenou farbou na čiernom podklade, prevládajú kvetinové vzory.

Pavlopodsadské šatky - vlnené, hodvábne kvetované šatky.

Aj naše „mačacie“ teraz už zborové šatky. **Eremitáže mačky - lovci** píšu svoju históriu od 18. storočia. Prvé prišli darovacím dekrétom z Kazane. Bol im udelený štatút ochrancov obrazovej galérie a boli zapísané do štátnej služby.

Čokoláda Aljonka – predlohou bola vtedy 8 mesačná dcérka ruského fotografa Jelena Gerinasová.

... a samozrejme vodka ...

Ešte zopár slov a obrázkov k letiskám ...

Medzinárodné **letisko Ferenca Liszta Budapešť** je najvýznamnejšie letisko v Maďarsku. Na letisko nás priviezol autobus z Prešova a potom sme už len lietali.

Moskovské Sheremetyevo je jedným z trojice moskovských letísk (Vnukovo a Domodedovo). Na letisku má základňu ruská letecká spoločnosť Aeroflot. Služby letiska ročne využije viac ako 34 mil. pasažierov.

To bola naša prestupná stanica. Prechod medzi terminálmi vlakom a všetky kontroly nám zabrali toľko času, že 2 hodiny na prestup boli len tak – tak.
Na spiatočnej ceste sme si to vynahradili ☺. Náš let bol zrušený a presunuli nás na nasledujúci. Tak sme na letisku strávili skoro 6 hodín .... kontroly, prestupy a obchody, veľa obchodov....

Letisko Pulkovo je medzinárodné letisko obsluhujúce Petrohrad. Tvoria ho dva terminály: Pulkovo-1 pre vnútroštátne lety a Pulkovo-2 pre medzinárodné lety. Letisko slúži ako uzlové letisko leteckej spoločnosti Rossija. Pekná letisková hala.

A ešte zopár záberov pre tie z nás, ktoré sa neodvážili ani pozrieť z okienka. ☺ Ako nádherne je ten náš svet stvorený .... na zemi, aj vysoko nad ňou.

Zbohom Petebrurg